

DECIZIE

26 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de SA „Moldovagaz”,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată cu valoare redusă depusă de SA
„Moldovagaz” către ÎM „Glass Container Prim” SA cu privire la încasarea penalității
și a cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respinsă cererea de repunere în termen a apelului și restituită cererea de apel
depusă de SA „Moldovagaz” împotriva hotărârii din 19 februarie 2019 a Judecătoriei
Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă:

La 04 octombrie 2018, SA „Moldovagaz” s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată către ÎM „Glass Container Prim” SA cu privire la încasarea penalității și a
cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 19 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,
cererea de chemare în judecată depusă de SA „Moldovagaz” a fost admisă parțial.

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 17 iulie 2019, SA
„Moldovagaz” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul
Centru din 19 februarie 2019, solicitând repunerea în termen a apelului și indicând
faptul că de către instanța de fond nu i-a fost expediat dispozitivul hotărârii
contestate.

Prin încheierea din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cererea depusă
de avocatul SA „Moldovagaz” privind repunerea în termen a apelului a fost respinsă
ca neîntemeiată și s-a restituit apelul declarat de SA „Moldovagaz”, împotriva
hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Chișinău din 19 februarie 2019.

La 09.01.2020, SA „Moldovagaz” a declarat recurs împotriva încheierii instanței
de apel.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu încheierea instanței de
apel, deoarece recurenteii nu i-a fost expediat dispozitivul hotărârii contestate în

termen de 5 zile de la pronunțare, precum este prevăzut de art. 236 Cod de procedură civilă, fiind expediat tocmai la 03 iulie 2019.

Astfel, a solicitat admiterea recursului și casarea încheierii din 05.11.2019 a Curții de Apel Chișinău.

La 19.02.2020, ÎM „Glass Container Prim” SA a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului.

Verificând prin prisma art. 425 Cod de procedură civilă, instanța de recurs constată că recursul declarat împotriva încheierii instanței de apel din 05 noiembrie 2019, este depus în termen, or, date despre comunicarea și recepționarea încheierii contestate la materialele dosarului lipsesc.

Examinând materialele dosarului în raport cu criticile invocate în recurs, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ consideră recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să-l respingă și să mențină încheierea.

Potrivit materialelor cauzei, SA „Moldovagaz”, la 17 iulie 2019, a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe din 19 februarie 2019.

Prin încheierea din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de repunere în termen a apelului, iar cererea de apel a fost restituită.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, din materialul probator rezultă cert că, apelul a fost depus abia la 17 iulie 2019, după expirarea termenului de 30 de zile, termenul de depunere a apelului expirând la 21 martie 2019. Însă apelanta nu a invocat oricare argumente și nu a prezentat instanței de apel probe pertinente și concludente, care să justifice imposibilitatea îndeplinirii actului, în termenul prevăzut de lege. Or, argumentul invocat de către apelantă că a omis termenul din motiv că nu a recepționat dispozitivul hotărârii instanței de fond în termen, nu constituie temei de repunere a apelului în termen.

Totodată, instanța de apel, în acest sens, a reținut că, la actele cauzei este anexat avizul de recepție, expediat la adresa juridică a apelantului/reclamant despre comunicarea faptului că ședința de judecată pentru examinarea cererii cu valoare redusă va avea loc la 19 februarie 2019 (f. d. 44).

La fel, a menționat că, de altfel, argumentele apelantului sunt combătute și de faptul că, pârâțul ÎM „Glass Container Prim” SA și-a exercitat dreptul de apel în termenul legal de 30 de zile, fapt ce dovedește că dispozitivul hotărârii a fost expediat în termen părților, fiind anexată la dosar și scrisoarea de expediere a actului judecătoresc (f. d. 105).

În conformitate cu art. 362 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116.

În conformitate cu art. 116 alin.(1), (2) și (3) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de

procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Din normele de drept citate rezultă că, atât pentru partea care a fost prezentă la pronunțarea dispozitivului hotărârii, cât și pentru partea care nu a fost prezentă la pronunțarea dispozitivului hotărârii, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Astfel, analizând materialele dosarului prin prisma argumentelor recursului și a prevederilor legale, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că încheierea recurată este adoptată în concordanță cu normele de drept procedural care reglementează acțiunile instanței la acea fază a procesului, pornind de la următoarele.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Astfel, instanța de recurs constată că hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în procedura cu privire la cererile cu valoare redusă, a fost pronunțată la 19 februarie 2019, iar termenul-limită de declarare a apelului a expirat la 21 martie 2019.

Cu toate acestea, cererea de apel a fost depusă la 17 iulie 2019, adică cu întârziere de mai mult de 3 luni de zile, în cererea prin care a fost solicitată repunerea în termen a apelului fiind invocat faptul, precum că apelanta-recurentă nu a cunoscut despre pronunțarea hotărârii primei instanțe, dat fiind faptul că instanța de judecată nu i-a expediat spre cunoștință dispozitivul hotărârii judecătorești, acesta fiind expediat abia la 03.07.2019 și recepționat de către SA „Moldovagaz” la 03.07.2019.

Prin urmare, Colegiul denotă că, la caz, instanța de apel corect a conchis că apelanta-recurentă pe lângă faptul că nu a dat dovadă de promptitudine în vederea exercitării căii de atac în termen și, ca consecință, a omis termenul de depunere a apelului, pentru a fi repus în termen în conformitate cu art. 116 Cod de procedură civilă, nu a prezentat instanței de apel probe pertinente și concludente, care să justifice cu certitudine imposibilitatea îndeplinirii actului în termenul prevăzut de lege. Or, după cum atestă materialele speței, apelanta-recurentă a fost cunoscut despre data examinării litigiului în cauză, fapt ce se confirmă prin avizul recepționat la 10.02.2019, ca urmare a expedierii încheierii instanței din 10.10.2018, prin care această informează participanții la proces despre examinarea cauzei la 19.02.2019 și că cauza va fi examinată fără participarea părților (f. d. 40-41, 44).

În așa fel, chiar dacă cauza a fost examinată în procedura cererilor cu valoare redusă, fără participarea părților, apelanta-recurentă cunoscând despre data examinării

cauzei, urma să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarului, în sens, cu ce s-a finalizat examinarea acestuia la 19.02.2019. Or, repunerea în termen nu poate fi dispusă decât dacă sunt prezentate probe care dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului și care justifică depășirea termenului de procedură, și nu în ultimul rând este de menționat faptul că, partea opusă ÎM „Glass Container Prim” SA, fiind în aceleași condiții egale ca și SA „Moldovagaz” a declarat apelul împotriva hotărârii primei instanțe din 19.02.2019, în termen – la 15.03.2019 (f. d. 107).

Astfel, instanța de apel corect a reținut că, respectarea de către părți a termenilor legali constituie o obligație pozitivă a părților și are menirea asigurării bunei funcționări a justiției, iar repunerea în termen poate fi admisă doar în cazurile în care partea înainteză o astfel de cerință justificată obiectiv și probată prin probe pertinente și admisibile prin care ar dovedi omiterea termenului din motive întemeiate.

În cauza SRL Tudor-Comerț vs Moldova, Curtea Europeană a reiterat că articolul 6 §1 nu garantează dreptul la apel asupra unei hotărâri de primă instanță. Cu toate acestea, atunci când dreptul intern prevede un drept la apel, procedura respectivă va fi examinată ca o extensiune a procesului de judecată și, prin urmare, va constitui un drept garantat de articolul 6 din Convenție. La fel, Curtea a constatat că, în situația în care legislația procesuală permite declararea apelului împotriva hotărârilor instanțelor de fond, instanța de apel este în drept să limiteze dreptul la apel doar dacă constată că apelul respectiv nu corespunde legislației în vigoare.

În speță, Colegiul notează că, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. De altfel, instanța europeană a relatat în practica sa constantă că, dreptul la o instanță nu este absolut, la caz, ținând cont de obligația părților privind exercitarea drepturilor procedurale cu bună-credință și în termen.

Având în vedere cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de către SA „Moldovagaz”.

Se menține încheierea din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată cu valoare redusă depusă de SA „Moldovagaz” către ÎM „Glass Container Prim” SA cu privire la încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru